

Amsterdam 17 maart 2026

**Consultatie evaluatie Single-Use Plastics Directive (Directive (EU) 2019/904)
VerpakkingSunie Nederland**

Geachte leden van de Europese Commissie,

Namens VerpakkingSunie Nederland reageren wij op de evaluatie van de Single-Use Plastics Directive (SUPD, Richtlijn (EU) 2019/904). Als vertegenwoordiger van bedrijven die actief zijn in de verpakkingketen van productie en import tot distributie zien wij dagelijks hoe beleid doorwerkt in de praktijk van food en retailverpakkingen.

Wij ondersteunen de doelstelling van de SUP-richtlijn om zwerfafval en milieu-impact te verminderen volledig. Tegelijkertijd constateren wij dat de huidige uitwerking van de richtlijn niet altijd leidt tot de beoogde milieuwinst en in sommige gevallen zelfs spanning veroorzaakt met andere duurzaamheidsdoelen binnen de Europese Unie.

Een belangrijk knelpunt is dat de richtlijn sterk leunt op juridische definities van kunststof, terwijl het daadwerkelijke gedrag van materialen in het milieu onderbelicht blijft. In de praktijk betekent dit dat materialen met wezenlijk verschillende milieuprofielen op gelijke wijze worden gereguleerd. Materialen die niet persistent zijn, geen langdurige microplastics vormen en onder bepaalde omstandigheden afbreken zonder schadelijke reststoffen, vallen onder dezelfde kaders als materialen die langdurig in het milieu aanwezig blijven.

Bovengenoemde benadering staat op gespannen voet met de oorspronkelijke intentie van de richtlijn: het voorkomen van langdurige milieuvervuiling. Door de focus op definitie in plaats van impact ontstaat het risico dat beleidskeuzes onvoldoende aansluiten bij daadwerkelijke milieuprestaties.

Dit heeft ook directe gevolgen voor innovatie. Bedrijven die investeren in alternatieve materialen of nieuwe oplossingen worden geconfronteerd met onzekerheid over de juridische status en toepasbaarheid daarvan. In plaats van innovatie te stimuleren, leidt dit in sommige gevallen tot terughoudendheid of tot keuzes voor bestaande, minder duurzame oplossingen die juridisch duidelijker zijn. Daarmee raakt de SUP-richtlijn aan bredere Europese ambities, zoals het verminderen van afhankelijkheid van fossiele grondstoffen en het stimuleren van een bio-gebaseerde economie.

Daarnaast zien wij in de praktijk dat de richtlijn niet altijd goed aansluit op andere Europese beleidskaders. Waar in andere regelgeving zoals op het gebied van microplastics en verpakkingen juist wordt gekeken naar levenscyclus, afbreekbaarheid en ontwerp, blijft de SUP-richtlijn grotendeels hangen in classificatie. Dit verschil in benadering zorgt voor fragmentatie en maakt het voor bedrijven complex om integraal compliant te opereren.

Ook in de discussie rondom hergebruik zien wij ruimte voor verbetering. Hergebruik kan een waardevolle bijdrage leveren aan circulariteit, maar functioneert alleen effectief onder de juiste randvoorwaarden. In de huidige praktijk ontbreekt het vaak aan eisen ten aanzien van daadwerkelijk gebruik, monitoring en verwerking aan het einde van de levensduur. Hierdoor bestaat het risico dat

systemen in theorie circulair zijn, maar in de praktijk onvoldoende milieuwinst opleveren of zelfs leiden tot zwaardere materiaalstromen zonder proportioneel voordeel.

Wat in onze ogen ontbreekt, is een meer integrale benadering waarbij verschillende routes reductie, hergebruik, recycling en andere verwerkingsmethoden in samenhang worden beoordeeld op hun feitelijke impact. Voor bepaalde toepassingen en materialen kan bijvoorbeeld een gecontroleerde, industriële verwerking een logische en efficiënte end-of-life-oplossing zijn, mits deze aantoonbaar geen schadelijke residuen achterlaat en past binnen bestaande verwerkingsstructuren. Het huidige kader biedt hiervoor nog onvoldoende ruimte.

Wij zijn van mening dat de effectiviteit van de SUP-richtlijn aanzienlijk kan worden vergroot door sterker te sturen op meetbare milieuprestaties in plaats van op materiaalcategorieën alleen. Dit vraagt om een benadering waarin factoren zoals persistentie, afbraaksnelheid, toxiciteit en grondstofgebruik een centrale rol spelen.

Tegen deze achtergrond roepen wij de Europese Commissie op om bij de verdere evaluatie en eventuele herziening van de SUP-richtlijn:

- het daadwerkelijke milieugedrag van materialen leidend te maken in plaats van uitsluitend de juridische definitie;
- meer samenhang aan te brengen met andere relevante Europese wetgeving, waaronder de PPWR en regelgeving rond microplastics;
- ruimte creëren voor een gelijk Europees speelveld, ieder land geeft nu zijn eigen interpretatie aan de SUPD
- ruimte te creëren voor innovatieve en aantoonbaar duurzamere oplossingen;
- te zorgen voor meer harmonisatie in interpretatie en toepassing tussen lidstaten;
- en verschillende circulaire strategieën waaronder hergebruik en recycling als complementair te benaderen binnen één consistent beleidskader.

Alleen met een dergelijke, impactgerichte benadering kan de SUP-richtlijn haar doelstellingen effectief realiseren én tegelijkertijd innovatie en investeringen in duurzame oplossingen ondersteunen.

Let op: Per 16 december 2024 is de naam gewijzigd in Verpakkingsunie Nederland, met een aangepast email-adres en nieuwe website.

Met vriendelijke groet,

Patrick Greveling
Directeur

Verpakkingsunie Nederland

Mary van der Sluisstraat 482| 1095 ME Amsterdam | 06 55875382 [|info@vunl.nl](mailto:info@vunl.nl) |

www.verpakkingsunienederland.nl

Anna van Hannoverstraat 4| 2595 BJ 's-Gravenhage